

ಕರಾವಳಿ ಜೀಲ್‌ಗಳ ಜಾನಪದ ಕಲೆಗಳ ಸುರಿತು ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವ ಗಾಯತ್ರಿ ನಾವಡ ಪುಳಿನಿನ ಸಿರಿ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲವರು. ‘ಭಾರತೀಯ ಸ್ತೋವಾದ ಒಂದು ಸಂಕಢನ’, ‘ಮಹಿಳಾ ಸಂಕಢನ’, ‘ಸಿರಿಕತೆ’, ‘ಕರಾವಳಿ ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತೋವಾದಿ ನೆಲೆಗಳು’ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಉಪಾಧಿಯ ಕೋಟೀಶ್ವರ ಅವರ ಹುಟ್ಟಿರು. ಮಂಗಳೂರು ನಿವಾಸಿ.

ಪಡ್ಡ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಉಳಿರೆಲ್ಲ ಮರುಭೂಮಿಯಾಗಿದೆ. ತಾಯಿಯೊಬ್ಬಿಲ್ಲ ತೋಡಿದಲ್ಲಿ ಹೊಸಕೆರಿ ಹೊಸಬಾಮಿ ತೋಡಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಹನಿನೀರು ಹರಿಯಲ್ಲ.

ಹರ್ಷ ಬೆಣ್ಣಿ ಕಾಂಬಂಗೆ
ನೆರ್ಹ ಆವ್ತಿ ಬೇಕಂಬ್ರು
ಜಲುವಾರೆ ನಿಮ್ಮೆ ಬೇಕಾರೆ
ಯಾರನ್ನಾರೂ ಕೊಡಿ ಸೆಣ್ಣಿ

ಎನ್ನವಲ್ಲ ನಿದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಸೋಸೆಹೆಣ್ಣನ್ನು ಹಾರಕೊಡಲು ಹೇಳಿಲ್ಲ ಎನ್ನವಲ್ಲಿನ ಸೂಕ್ತವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಸೋಸೆಹೆಣ್ಣನ್ನು ಹಾರಕೊಡುವ ನಿಥಾರವಾಗುವುದು ತಾಯಿಮಹಾಳ ಮಾಪಕತೆಯಲ್ಲಿ. ತನ್ನನ್ನು ಹಾರಕೊಡುವ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದಾಗ ಸೋಸೆಹೆಣ್ಣ ತವರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಲು ಬಯಸುತ್ತಾಳೆ. ಸೋಸೆಹೆಣ್ಣನ್ನು ಹಾರಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಗಂಡನ ಪುಟುಂಬಕ್ಕಿದ್ದ ಅತುರ, ಕಾತುರ ಕನಾಟಕದ ಇರರ ಪರ್ಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡರೂ ಕರಾವಳಿ ಪರ್ಯಾಗಲ್ಲಿ ಅವರ ಆತಂಕ, ಅತುರ ಅವರೊಡ್ಡುವ ತೀವ್ರ ಪರತಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನಪ್ಪು ಸಶಕ್ತವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಆತಂಕ ಮತ್ತು ದಿಗಿಲು ಯಾಕೆಂದರೆ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರರೂಪಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹಣ್ಣೆಗೆ ತವರು ತನ್ನದೇ ಮನೆ, ತನ್ನದೇ ಹಕ್ಕು, ಅಧಿಕಾರದ ಸ್ಥಾನ. ಹೀಗಾಗಿ ತವರಿಗೆ ಹೋದ ಸೋಸೆಹೆಣ್ಣ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದರೆ, ಮರಳಿ ಬಾರದಿದರೆ ಎನ್ನುವ ವಾಸ್ತವ ಅವರ ಹಚ್ಚಿನ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದು. ಹಾಗಾಗಿ,

ಯಾಕೆಣ್ಣ ಹೋಪೊದು
ಗೆಂದಿ ಬಯ್ಯಿನ ಕಂಸ್ಟ್
ಹಣ್ಣಿ ಹೊಟ್ಟಿಗಿ ಕಂಸ್ಟ್
ಮನಿ ಎಲ್ಲ ಹೊಡ್ದು ಹಯ್ಯಿದೆ

